

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **S. I.**, zastoupeného advokátem Mgr. Umarem Switatem, Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2021, č. j. KRPA-131287-29/ČJ-2021-000022-ZZC, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2021, čj. 16 A 21/2021 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Umaru Switatovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná postupem podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužila zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění o 60 dnů. Podle žalované byl žalobce nedůvěryhodný, protože porušoval právní předpisy, nevystěhoval v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění a nechtěl se dobrovolně vrátit do země původu. Proto se mírnější zvláštní opatření nejevila jako účelná a dostačující. Jelikož žalovaná nemohla zajistit správní vyhoštění kvůli nedostatečné součinnosti země původu stěžovatele a složitosti přípravy výkonu vyhoštění s ohledem na pandemickou situaci, přistoupila k přiměřenému prodloužení doby zajištění.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu k městskému soudu, který ji zamítl. Žalobní námitky podle soudu směřovaly k otázce zajištění jako takového, nikoliv k jeho prodloužení. Žalobce nespolupracoval s policií a z České republiky nevystěhoval. Jeho finanční situace je při zajištění relevantní pouze z pohledu poskytnutí kauce podle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Účelem zvláštních opatření ve smyslu § 123b odst. 1 téhož zákona není zajistit pobyt cizince na území České republiky, ale jeho vycestování.

[3] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti uvedl, že v době mezi jeho zajištěním a prodloužením zajištění byla obnovena letecká doprava, která mu umožňuje dobrovolný návrat do země původu. Stěžovatel je pro správní orgány dosažitelný na poskytnuté adrese a má zájem co nejdříve vycestovat. Osvědčil, že má dostatek finančních prostředků, které postačují k jeho obživě, zakoupení letenky a úhradě nákladů spojených s vycestováním. Žalovaná stěžovatele zbytečně omezuje na osobní svobodě.

[4] Podle stěžovatele neexistovaly důvody zajištění již od počátku, neboť žalovaná mohla využít zvláštních opatření. Žalovaná ani městský soud se nesnažili blíže zjistit ekonomické poměry stěžovatele, který mohl již při zadržení složit finanční záruku. Městský soud nezohlednil, že stěžovatel byl v mezidobí schopen vycestovat. Žalovaná porušila zásadu materiální pravdy, protože nezjistila přesně a úplně stav věci, resp. neprovedla potřebná šetření k objasnění okolností rozhodných pro posouzení věci. Prodloužení zajištění současně znamená nepřiměřený zásah do stěžovatelova soukromého a rodinného života.

[5] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[6] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12).

[7] V projednávané věci NSS podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal.

[8] Stěžovatel namítá, že nebyly dány podmínky pro prodloužení doby zajištění. V současné době je schopen vycestovat. Správní orgány by jej proto neměly déle omezovat na svobodě.

[9] Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že zajištění cizince představuje citelný zásah do jeho práva na osobní svobodu a mělo by být mimořádným institutem. Uložení zvláštních opatření má proto obecně přednost před zajištěním cizince; zvláštní opatření však zároveň musejí být skutečně účinná. Volba mírnějších opatření, než je zajištění cizince, je vázána na určité předpoklady. Především musí být cizinec schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření. Zároveň se předpokládá, že cizinec bude se správními orgány spolupracovat a případnému výkonu správního vyhoštění se nebude vyhýbat. Nesplnění jednoho nebo druhého předpokladu je pak samostatným důvodem pro závěr, že nepostačuje uložit zvláštní opatření za účelem vycestování (srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 7. 2011, čj. 7 As 76/201 - 50; ze dne 16. 11. 2011, čj. 5 As 59/2011 - 64; ze dne 12. 10. 2016, čj. 10 Azs 102/2016 - 56; ze dne 15. 2. 2017, čj. 10 Azs 283/2016 - 31; a ze dne 28. 8. 2020, čj. 10 Azs 62/2020 - 47). Policie musí po celou dobu zajištění zkoumat existenci důvodů zajištění. Z tohoto důvodu je policie povinna posoudit podmínky pro možné uložení zvláštního opatření také při rozhodování o prodloužení doby zajištění (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2011, čj.

pokračování

11 A 117/2011 - 9, č. 2467/2012 Sb. NSS; rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, čj. 2 Azs 330/2018 - 30).

[10] Zajištění může trvat jen po dobu, po kterou trvá důvod, pro nějž bylo nařízeno. To platí bez ohledu na dobu, která je k přípravě vyhoštění nutná. Jinými slovy, administrativní náročnost samotného vyhoštění není důvodem pro zajištění. Pouze pokud trvají důvody zajištění, může administrativní náročnost ospravedlnit určení doby zajištění (rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, čj. 9 Azs 165/2020 - 27).

[11] Žalovaná a městský soud vysvětlily, proč v případě stěžovatele nepřicházela zvláštní opatření v úvahu, přestože stěžovatel v mezidobí získal finanční prostředky, aby mohl podle svého tvrzení dobrovolně vycestovat do země původu. NSS upozorňuje, že žalovaná dobu zajištění neprodloužila jen z důvodu administrativní náročnosti spojené s uskutečněním vyhoštění, nýbrž na základě odůvodněných pochybností o tom, že by zvláštní opatření byla účinná a dostačující.

[12] S možností užití zvláštních opatření souvisí také zhodnocení přiměřenosti zajištění za použití kritérií, která stanoví § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců (rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2019, čj. 5 Azs 109/2018 - 31). Otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí o prodloužení doby zajištění do soukromého a rodinného života stěžovatele se přitom žalovaná i městský soud dostatečně zabývaly.

[13] Ve věci nevystala právní otázka, kterou by dosud judikatura NSS neřešila nebo ji řešila rozdílně. NSS neshledal důvod pro judikaturní odklon. Městský soud se nedopustil ani zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Věc posoudil v souladu s ustálenou judikaturou, od které NSS neshledal důvod se odchýlit.

[14] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (srov. k tomu rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021 - 28, bod 18).

[16] Městský soud ustanovil stěžovateli zástupcem advokáta Mgr. Umara Switata. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Ustanovenému zástupci přiznal soud odměnu za jeden úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti) ve výši 3.100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], a dále paušální náhradu hotových výdajů za jeden úkon právní služby ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky, celkem tedy 3 400 Kč. Částka v uvedené výši bude vyplacena z účtu NSS ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu